

247. Jézusban kívánok meghalni...

1. Jé - zus-ban kí - vá - nok meg-hal - ni Ö - röm-mel,
Szent se - bé - ért é - le - tet nyer-ni A menny-ben

bíz - vást, bé - ké - ben;
fenn di - cső - ség - ben. Vi - ga - szom csak Krisz -

tus - ban van; Én é - lek, ha - lok Jé - zus -

ban, Én é - lek, ha - lok Jé - zus - ban.

2. Jézusban kívánok meghalni, Meghalni jó kegyelmében;
Nem hagy Ő engem már elveszni, Megtisztít áldott vérében.
Vigaszom csak Krisztusban van; |: Én élek, halok Jézusban. :|

3. Jézusban kívánok meghalni, Szent ügyét híven szolgálom.
Majd szent egében részes lenni, Ha megtört szívem átadom.
Vigaszom csak Krisztusban van; | : Én élek, halok Jézusban. : |
4. Jézusban kívánok meghalni, Ha mindenki elhagy, Ő nem!
Nagy kegyelmében megmaradni, Örömben, szenvedésekben.
Vigaszom csak Krisztusban van; | : Én élek, halok Jézusban. : |
5. Jézusban kívánok meghalni, S mikor szemem világa fogy,
Mikor egy szót sem tudok szólni És testem holtan összerogy:
Vigaszom csak Krisztusban van; | : Én élek, halok Jézusban. : |

248. Tegyük a testet sírjába...

(D.124)

1. Te-gyűk a tes-tet sír - já-ba, Mert az Úr el - szó - lí - tot-ta;

Te-met-jük most, de majd fel-kel, S di-cső-ül - ten jut mennybe fel.

2. Porból formálta az Isten, Por volt és ismét az leszen;
Itt fekszik, nyugszik, elporlad, S majd a halálból feltámad.
3. E hű lélek Istenben élt, Krisztusban bízott, hitt s remélt,
Ki bűnében őt nem hagyta, A kereszfán megváltotta.
4. Sok bajon ment itt keresztül, De ott, az Úrnál felüdül;
Itt sötét völgyben vándorolt, Most minden baja elfogyott.
5. Húséges volt ő a sírig, S nem ontja többé könnyeit;
Mily csekély volt szenvedése Az üdvösségéhez mérve?!
6. Csak szenderegj nyugalmadban, És aludj Jézus Krisztusban.
Mi is szüntelen vigyázunk, Hogy mindig bölcs szívvel járjunk.
7. Kínhalálod, Üdvözítőnk, Végóránkban erősítőnk,
Hogy eljuthassunk a mennybe, Ajánljuk lelkünk kezédbe.